

POLSCY STATYSTYCY I MATEMATYCY

JUBILEUSZ 70-LECIA URODZIN PROFESORA WŁADYSŁAWA MIŁO SYLWETKA I DOROBEK NAUKOWY

Władysław Miło urodził się 9 czerwca 1943 r. w Majdanie Lipowieckim (pow. Lubaczów). Liceum Ogólnokształcące ukończył w roku 1960 w Lubaczowie. W latach 1961-1966 studiował na Wydziale Ekonomii Politycznej Uniwersytetu Warszawskiego. Tytuł magistra ekonomii uzyskał za pracę pt. „Zastosowania programowania liniowego w optymalizacji budownictwa” w czerwcu 1966 r.

W latach 1965-1966 pracował w Instytucie Organizacji i Mechanizacji Budownictwa w Warszawie, a następnie w październiku 1966 r. został zatrudniony w Uniwersytecie Łódzkim, w którym pracuje do chwili obecnej. W 1975 r. obronił pracę doktorską pt. „Estymacja ogólnych modeli liniowych i autoregresyjnych”. W 1986 r.

obronił rozprawę habilitacyjną pt. „Liniiowe modele statystyczne” i otrzymał stopień doktora habilitowanego nauk ekonomicznych. W 1995 r. otrzymał tytuł naukowy profesora oraz stanowisko profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Łódzkiego. W 1998 r. uzyskał stanowisko profesora zwyczajnego, na którym pracuje do dziś.

Jest autorem, współautorem oraz redaktorem 14 książek opublikowanych m.in. w wydawnictwach naukowych: PWN, PWE oraz Wydawnictwie Uniwersytetu Łódzkiego. Najważniejsze z nich to: „Nieliniowe modele ekonometryczne”, PWN, Warszawa 1990, „Stabilność i wrażliwość modeli i metod ekonometrycznych”, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 1995, „Stabilność rynków finansowych a wzrost gospodarczy”, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2002.

Jest również autorem lub współautorem ponad 100 artykułów naukowych, rozdziałów monografii, recenzji i not bibliograficznych, opublikowanych m.in. w Palgrave Macmillan, „Publications Econometriques”, „Ekonomiście”, „Przeglądzie Statystycznym”, „Folia Oeconomica” oraz „Wiadomościach Statystycznych”. Przedstawił ponad 100 referatów na konferencjach krajowych i zagranicznych.

Zainteresowania naukowe prof. W. Milo początkowo były skoncentrowane na modelach liniowych i autokorelacyjnych, którym poświęcił pracę doktorską. Następnie zajmował się analizą szeregów czasowych, a w książce habilitacyjnej własnościami liniowych modeli statystycznych. Po habilitacji badał stabilność, odporność oraz wrażliwość modeli i metod ekonometrycznych. Analizował własności estymacyjno-predykcyjne, zarówno klasycznych jak i nieklasycznych predyktorów, tworzonych na podstawie liniowych i nieliniowych modeli ekonometrycznych.

Od połowy lat dziewięćdziesiątych widoczne jest poszerzenie badań o wątki aplikacyjne dotyczące modelowania i prognozowania rynków pracy, rynków finansowych oraz ich powiązań ze wzrostem gospodarczym. Do najciekawszych należą m.in. te wyniki, które weryfikują prognostyczne własności modeli opartych na teorii Smitha, Ricardo, Marshalla i Keynesa. Potwierdził empirycznie, że modele te nie są prognostycznie gorsze od współcześnie występujących w teorii ekonomii.

W badaniach uwzględniał procesy transformacji gospodarczej i integracji z Unią Europejską. W swych publikacjach dużo uwagi poświęcił również wyborom optymalnych portfeli inwestycyjnych, prognozowaniu kursów walutowych, stóp procentowych, inflacji oraz wzrostowi gospodarczemu.

W ostatnim okresie rozpoczął analizę fundamentalnych zasad wnioskowania, dotyczących przyczynowości i prawdy, a także istoty losowości, chaosu, entropii i ergodyczności w kontekście analiz zjawisk ekonomicznych i finansowych.

Profesor Władysław Milo jest promotorem 12 prac doktorskich, autorem 14 recenzji prac w przewodach doktorskich, 6 recenzji w przewodach habilitacyjnych i 10 recenzji w postępowaniach o tytuł profesora.

Od 1976 r. kierował tematami badań w problemach resortowych, centralnych, a w latach 90. XX w. projektami KBN oraz był głównym wykonawcą w dwóch projektach ACE (Action for Co-operation in the field of Economics) Komisji Europejskiej w Brukseli.

Przebywał na wielu stażach, stypendiach i studiach zagranicznych, m.in. na:

- stypendium Fulbrighta, studia podyplomowe w Duke University, USA (1971/1972),
- stypendiach British Council, University of Bangor, Liverpool, Cambridge (1983, 1986, 1988),
- stypendium DAAD w University of Hagen, Niemcy, 1985.

W ramach współpracy zagranicznej przebywał w l'Université Paris 1, 1986, Manchester University, Oxford University, 1990, University of Amsterdam, 1993 i w European University Institute, Florence, 1996.

Był lub jest członkiem następujących towarzystw naukowych i organizacji naukowych: American Association for the Advancement of Science, Bernoulli Society, Econometric Society, European Economic Association, Komitetu Statystyki i Ekonometrii PAN, Łódzkiego Towarzystwa Naukowego (był sekretarzem oraz przewodniczącym II Wydziału), New York Academy of Science, Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, Polskiego Towarzystwa Filologicznego oraz Polskiego Towarzystwa Matematycznego.

Był redaktorem w dwóch czasopismach:

- „Przegląd Statystyczny” (w latach 1987–2001),
- „Prace Instytutu Ekonometrii i Statystyki” UŁ.

Aktualnie jest Przewodniczącym Rady Redakcyjnej „Przeglądu Statystycznego”.

Jest inicjatorem i redaktorem naczelnym serii wydawniczej „Financial Markets. Principles of Modelling, Forecasting and Decision-Making (FindEcon)”.

W czasie studiów był członkiem ZSP. W latach 1966–1981 był członkiem ZNP. Od 1981 r. jest członkiem NSZZ „Solidarność”. W latach 1989–1990 był konsultantem Zarządu Regionalnego „Solidarność” w Łodzi. Nie był członkiem żadnej partii politycznej.

Za działalność naukowo-dydaktyczną i organizatorską w środowisku akademickim został wyróżniony m.in.: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Pozanaukowe zamiłowania Profesora to nauka języków obcych, filozofia, kolekcjonerstwo książek, muzyka poważna, zabytki kultury światowej i polskiej, muzea, podróże, poznawanie różnych kultur. Ponadto interesuje się sportem, w szczególności lekkoatletyką.

Jan Jacek Sztaudynger, Piotr Wdowiński – Uniwersytet Łódzki